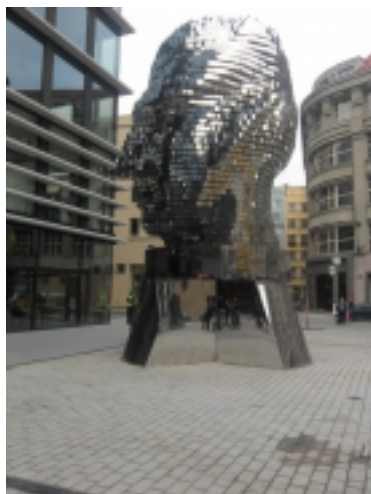

Glosář Petra Býma: Kafkova hlava, architektura a development

Author: Petr Bým | Published: 03.11.2014

Quadrio se do dějin českého developmentu více než zájmem nájemníků možná zapíše hlavně tím, že stavebník neváhal utratit jistě nemalé peníze za dílo Davida Černého „Hlava Franze Kafky“. A také tím, že na veřejných prezentacích projektu byli už od počátku přítomni i jeho autoři, v tomto případě ateliér Cigler/Marani Architects.

Ukazuje se, že velké skupiny (CPI, KKCG atd.), které v posledních letech plnou parou vstupují na pole developmentu, prezentaci architektonické stránky svých projevů věnují výrazně větší pozornost, než u nás bývalo v minulosti zvykem. A samozřejmě - ruku v ruce s tím jde i jejich ochota zvětšit zatím minimální podíl architektury na celkových nákladech stavby.

Přítom příkladem tohoto změněného postoje domácího developmentu k architektuře je nejen zmíněné Quadrio. Další velký projekt posledních let - kancelářská budova Florentinum - Penta také od počátku spojovala a prezentovala společně s jejím tvůrcem (shodou okolností to bylo rovněž duo Cigler Marani). A až dojemné v tomto ohledu bylo také nedávné mediální představení prvního rezidenčního projektu developerské divize KKCG. V jeho průběhu se obvyklí protagonisté takových akcí, tedy šéf developmentu, obchodní a technický ředitel, makléř atd., vysloveně „upozaďovali“ ve prospěch představitelů architektonického ateliéru Šafr Hájek Architekti a designérského studia Olgoj Chorchoj.

I skutečnost, že při inauguraci Quadria moderátorský profesionál její architektky označil za ateliér „Čigler a Mariani“ svědčí o tom, že získat pro architekturu v české veřejnosti jejímu významu odpovídající prestiž a renomé nebude snadné. Je proto nanejvýš přínosné, že na tomto poli začínají pracovat právě velké firmy prostřednictvím svých veřejně dobře známých staveb.

Notorický kritik by si nejspíš neodpustil konstatování, že developeři by také měli začít vypisovat plnokrevné veřejné soutěže, kde by šanci dostali i ateliéry malé či mladé, a nespolehat jen na „vyzvané“ konkurzy, v nichž obvykle vítězí naše architektské celebrity, nicméně optimisté věří, že dojde i na to. Stejně jako tomu, že podobná praxe zavládne i ve sféře rezidenční výstavby, kde až na vzácné výjimky zůstává totožnost architektů (pravda, někdy k jejich prospěchu) naprosto utajena.

Zveřejnění a vůbec větší publicita pro skutečného autora stavby, tedy architekta, může mít ještě jeden pozitivní dopad. Jak nedávno na jedné z akcí SF podotkl Cyril Vltavský, hlavní architekt Ostravy, bylo by

užitečné, kdy by se při jakémkoli obzvláště nevydařeném stavebním počínu spílalo nejen stavebníkovi, obvykle developerovi, ale aby se na pranýř dostal i ten, kdo měl provedení stavby zajistit profesionální úroveň. Zkrátka: každá stavba má mít podpis. Asi stejně tak, jako plody své práce celým jménem signují novináři, a to bez ohledu na to, komu patří médium, kde jsou publikovány.

03.11.2014 07:57, Petr Bým